

Úvodem

Milí přátelé,

od posledního čísla uplynulo několik měsíců, pokouším se tedy dát dohromady další. Protože jsem teď na sboru sám, dřív jsem se k tomu nedostal, ale musím říct, že mne k tomu ani vaše odezva neponoukala. Žádný podnět ani příspěvek od vás nepřišel a odpovědi na anketu, o které jsem prosil do konce listopadu loňského roku, jsem odnikud, kromě učitelů z Nového Města, nedostal. Zpravodaj může mít smysl jedině tehdy, pokud budete mít chuť se sdílet, podělit se o to, co se vám vede, co vás inspiruje i o svoje otázky. Proto znovu vybízím: Pište, posílejte odkazy, nápady, zprávy atd.

Zdeněk Šorm

Jarní seniorátní setkání dětí, rodičů a učitelů NŠ

Bratr Kálef zve na jarní seniorátní setkání dětí, rodičů a učitelů nedělních škol. Bude se konat 30. 5. 2009 ve Strměchách v areálu sboru ČCE s následujícím programem:

TÉMA: Naše dĚTI

HOST: paní Ljuba Václavová
(autorka scénářů a dokumentárních pořadů v ČT)

PROGRAM:

- 09.30 - sraz na faře
- 10.00 - společné zahájení v kostele
(br. farář Michael Hána)
- 10.45 - děti a mládež hry v přírodě
dospělí setkání s hostem
- 12.30 - oběd
- 14.00 - odpolední hry a pokračování v diskusi
- 15.30 - společné zakončení

Nabídka letních táborů Bratra Kálefa v Olešínkách u Zvole

1. běh	2. běh
Téma: Matouš, Marek, Lukáš, Jan, který z nich je D'Artagnan?	Téma: Tajné a nezveřejněné
Termín: 04.07.-18.07. 2009	Termín: 31.07.-14.08. 2009
Pro děti a mládež věku: 7-17 let	Pro děti a mládež věku: 7-17 let
Cena: 1900,- Kč	Cena: 1700,- Kč

Uzávěrka přihlášek: 31.05.	Uzávěrka přihlášek: 31.05.
Adresa pro zasílání přihlášek: Petr Haška Myslibořice 1 675 60 MYSLIBOŘICE Tel: 605 172 803 e-mail: bratrkalef@domovmysliborice.cz	Adresa pro zasílání přihlášek: Alice Svobodová Kadov 21 592 03 pošta SNĚŽNÉ Tel: 777 823 229 e-mail: liza66@seznam.cz

PŘIHLÁŠKA na tábor Bratra Kálefa

Označte Vámi vybraný termín	1 termín 2 termín
--------------------------------	------------------------------------

Jméno	Příjmení	RČ	Adresa	PSČ

Souhlasím s použitím osobních údajů k registraci a pojištění na přihlášený tábor.

V dne:

.....

podpis zákonného zástupce

.....

Podzimní seniorátní setkání učitelů nedělní školy

Podzimní seniorátní setkání učitelů nedělních škol se tentokrát bude konat v sobotu 5.9. ve Velkém Meziříčí – **rezervujte si termín!** Chceme opět připravit seznámení s Katechetickou přílohou na příští školní rok a pozvat hosty, kteří by nás inspirovali při písničkách a hudební stránce nedělní školy. Se zástupci Bratra Kálefa budeme jistě také mluvit o přípravě a využití grantových možností.

Nedělková poradna

Minule přišel David Šorm s nápadem seriálu o otázkách, které vyvstávají při nedělní škole. Zkusil jsem to s anketou. Zde jsou výsledky:

Modlíte se s dětmi na nedělce? Jak? (Připravujete modlitbu vy? Používáte k tomu modlitby z KP nebo jinou literaturu? Vyzvete k modlitbě děti samotné? Dáváte obsah modlitby dohromady s dětmi? Máte nad modlitbou na nedělce nějaké otázky?...)

Modlitbu v tradičním pojetí do programu nedělky nezařazuji, zatím jsem se k ní neodhodlala. Myslím ale, že se jí s malými dětmi, které se ve skupině scházejí, nějak čas od času „dotkneme“. Zdá se mi přirozené, když děti formulují své prosby a svá děkování co nejvíc samy, když to „vyplyne“ ze situace, z tématu. Tak třeba nedávno, když jsme mluvili o tom, čeho se kdo bojí, došlo po rozhovoru i na společnou prosbu dětí, něco jako „Pane Bože, buď s Aničkou až bude v sobotu spát v tom neznámém domě, ze kterého má strach“... Bylo to konkrétní a osobní, a proto hezké a silné.

Rutka

S dětmi v nedělce se téměř nemodlím, protože mi na to buď nevyjde čas, nebo dětem nevybývá soustředění. Beru to ale jako problém a ráda bych společnou modlitbu ve "svých" nedělkách posílila.

Markéta

S dětmi na nedělce se modlím, modlitba většinou vychází z KP, často ji upravuji a přizpůsobuji tomu, o čem v nedělce mluvím. Někdy použiji modlitbičku z Broučků (Ó náš milý Bože...). Modlitbu si připravuji předem.

Marcela

Zpíváte s dětmi na nedělce? Jak? (Z čeho? Kdo doprovází? Na co? Jak to děláte u dětí, které ještě nedovedou číst text ze zpěvníčku? Máte nápad, jak to dělat, když sami nejste hudebně zdatní?)

Na nedělce zpíváme vždycky. Já doprovázím na housle (protože na jiný nástroj neumím), děti to mají rády (asi i proto, že je to pro ně výjimečné). Někdy vytáhneme také Orffovy rytmičné nástroje a děti se mohou zapojit, je to skvělé oživení a pomoc pro ty, kdo nezpívají text (problém ovšem někdy je, že nástroje přehluší zpěv). Pokud jsou s námi v nedělce rodiče (to bývá často, protože ve skupině jsou i velmi malé děti), jsem ráda, když se ke zpěvu přidají. Kromě doprovodu na nástroje bývá fajn, když se ke zpěvu přidá nějaká „akce“ (pohyb, tleskání, ukazování). Letos, kdy příprava pro NŠ vychází právě z písniček, se ještě pokouším vymyslet nějaké netradiční (nebo alespoň dětem méně známé) formy hudebního doprovodu – hru na hřeben, na lahve naplněné vodou apod. Co bývá někdy potíží, je text – u malých dětí jsem vzdala snahu o zpěv celých písniček, snažím se, aby poznaly melodii a pak se učíme spíš nějaký výrazný úryvek, krátký refrén apod. Pokud učitel sám na žádný nástroj nehraje (nebo třeba ani dobře nezpívá), je možné písničku pustit z magnetofonu a ke zpěvu se přidat (nahrát písničku může třeba mládež), případně požádat o podporu někoho z dětí nebo přítomných rodičů (třeba písničku dovedou zahrát na flétnu či klavír...).

Rutka

S dětmi zpívám ráda, když je příležitost, což vzhledem ke koncepci letoších témat je vždycky. Doprovázím sama na kytaru nebo klavír. Děti neumí číst, ale mají pohotovou paměť - osvědčilo se mi spojit písničku s gestem, pohybem, emocí...líp se jim pamatuje. Jak pracovat s písničkou s malými dětmi, bylo tématem jednoho ze sbormistrovských kurzů (lektorovala tam E.Jiříčková), využívám zkušenosti tam nabyté. Myslím si, že pokud někdo zpívá rád, tak se nemusí nijak trápit mírou hudební zdatnosti (obvykle je to často jen iluze o vlastní nedostačivosti). Pokud někoho zpívání netěší, neměl by se do něj s dětmi nutit - spokojený a jistý učitel je nutný pro zdárný průběh hodiny.

Markéta

S dětmi na nedělce obvykle zpíváme jednu písničku, výběr písničky závisí na tom, co se v nedělce učí. Tento rok ji vybírám z písniček doporučených KP. Dříve jsem vycházela i z našeho „Zpěvníčku“ pro nedělku. S dětmi se nejprve naučíme text (protože jsou malé a většinou neumí číst) a pak písničku zpíváme. Zpěv obvykle doprovázím na klavír (protože na klavír neumím hrát, naučím se melodii zahrát předem), děti často a většinou rády doprovází zpěv hrou na Orffovy nástroje – i když poslední dobou mi připadá, že je to moc nebaví – ani hra na Orffovy nástroje, ani zpívání.

Marcela

Jak seznamujete děti s biblickým příběhem? (Vyprávíte? Čtete jej z bible? Přehráváte s flanelografem? Používáte loutkové divadlo? Přehráváte jej s dětmi? Promítáte jej / diáky, video, dataprojektor/? Jinou formou....)

Vyprávím různě, snažím se, aby to pokaždé bylo „nové“ (podotýkám, že vedu nedělku jen jednou za 4-6 týdnů). Využívám obrázky (flanelograf) nebo dřevěné loutky, někdy se děti samy stávají herci-aktéry příběhu, někdy ale také „jen“ vyprávím. Většinou se snažím zařadit před vyprávění nějakou motivaci, nejvíc se mi osvědčuje začít rozhovorem s dětmi - připravím si pár otázek a chci, aby děti svobodně odpovídaly, bývá to skvělá inspirace pro nadcházející vyprávění, které pak také děti víc baví, když je propojené s jejich zkušenostmi, zážitkem, pocitem. Taky mi pomáhá když se povede navázat příběh na nějaký důraz, který se objeví během nedělky nejen ve vyprávění, ale zároveň i v písničce, ve hře, v nějaké akci. To je vlastně pro mě nejpodstatnější – vybrat něco „hutného“, co chci, aby děti v nedělce nejen slyšely, ale „prožily“ a co si budou i po odchodu pamatovat. U malých dětí to vnímám jako důležitější než předání znalosti příběhu, navíc se mi zdá, že to víc odpovídá charakteru bohoslužby. Příkladem může být moje čerstvá zkušenost, kdy jsem v sobotu večer bezradně promýšlela, jak dětem zprostředkovat příběh o Davidově písni proti Doegovi. Zkusila jsem si nějak zformulovat, co by se děti měly při nadcházející nedělce dozvědět a vyšlo mi z toho: „I když se děje něco zlého, Pán Bůh je se mnou, nemusím se bát. Zlu a strachu je třeba se bránit, stojí to za to, nejsme na to sami. Písnička pomáhá proti strachu.“ Pak mi v hlavě náhodou uvízl motiv z písničky „stavět zlobě hráz“ a z těch tří slov se pak stal základ pro nedělní setkání – mluvili jsme o zlosti a vzteku, o strachu z těžkých věcí, o sebeovládání, o velké vodě a o hrázích i o tom, že hrází, která chrání, nemusí být jen beton a kameny, ale třeba i důvěra, společenství nebo písnička. Každé z dětí si přitom vybralo kámen (zlost) a postavilo mu hráz z barevných sklíček, klacíků a kostek a tuhle svou

osobní stavbu mělo po celou dobu vyprávění o Davidovi a Doegovi (s pomocí loutek) na dohled i na dosah... Na závěr jsme zpívali „Bůh je záštita má, s ním nemusím se bát“, postavili jsme obřího Doega z molitanových kostek, obcházelí jsme ho jako živá hráz a za zvuku písničky jsme ho přemohli.

Rutka

K přiblížení příběhu využívám ráda hru v roli - s malými dětmi se dá vstupovat do jednoduchých vedených improvizací, další mojí oblíbenou je tzv. živý obraz (požádáte děti, aby ze sebe udělaly fotografii situace, vytvoří tak skrze umístění v prostoru a pozici těla vztahy mezi postavami a přitom to není nijak náročné na "hraní" a sebe prezentaci), využívám i další metody dramatické výchovy (vstupuji do role a jednám s dětmi v ní, vytváříme zvukovou kulisu...). Ráda pracuji s hrou (s pravidly nebo jen volně strukturovanou), téma příběhu se dá často do hry převést, nebo se dá hrou akcentovat nějaká situace. Protože pracuji s malými dětmi, využívám činností a konkrétních věcí (cokoli se v nedělce v souvislosti s příběhem dá osahat, očichat, ochutnat nebo jinak s tím zacházet, a přibližuje to příběh, to je atraktivní). Používám i vyprávění, ale jen kratší úseky, které prokládáme s dětmi nějakou akcí. Někdy jsem zkoušela přečíst dětem malinkou část příběhu přímo z Bible - někdy to zafungovalo (už jsme velcí a můžeme tomu rozumět) a někdy ne (je to divný a nuda).

Markéta

S biblickým příběhem děti seznamuji různě, snažím se, aby to pokaždé bylo trochu jiné, nezvyklé, aby děti nemohly předem odhadnout, co to bude... Ráda dětem příběh přehrávám jako divadlo, a to různě – s loutkami (papírové, dřevěné), s obrázky flanelografu, s (vybranými) dětmi nebo i za pomoci maminek, které jsou v nedělce s nejmenšími dětmi. Vyprávění někdy oživím krátkými citáty z Bible.

Marcela

Jak se na nedělku připravujete? (Máte nějaké společné přípravy? Co na nich děláte? Používáte kromě bible a KP ještě něco jiného? Co vám dá nejvíc práce? Píšete si nějaké přípravy?...)

Snažím se chystat v předstihu, ale většinou si spíš předem příběh jen přečtu, projdu příručku pro učitele, udělám si pár poznámek, něco podtrhnu a podobně a pak chystám nedělku až den - dva předem. Dělam si písemnou přípravu, je pro mne pak pomocí, když ji mám po ruce „pro všechny případy“. Nejvíc práce, jak jsem už psala výše, mi dá zformulovat jasný cíl a přijít na něco nápaditého, co by ho dětem zvěstovalo. Během přípravy pak chystám vyprávění, sepíšu a shromáždím potřebné pomůcky, vyberu obrázky či loutky, písničku (případně nástroj k jejímu doprovodu), výtvarný materiál... Cením si toho, že se s ostatními učiteli scházíme a navzájem se inspirujeme. Pomáhá mi i to, že při společných schůzkách se snažíme vymyslet nějaký jednotící viditelný prvek, který nedělku po celý rok provází.

Rutka

Společné přípravy na nedělku máme a, protože na ně nemůžu letos kvůli studiu chodit, pociťuji hodně to, jak mi chybí - je to inspirace a povzbuzení od ostatních a ukotvení, informace a vědění předávané od farářů, člověk pronikne do příběhu, ujasní si akcenty v něm a snáz ho napadne, jak může příběh dětem sdělit. K vlastní přípravě využívám hlavně Bibli a KP, taky různé sborníky her a příležitostně jiné knihy, mající vztah k tématu. Psanou přípravu si dělám vždycky. Nejvíc práce mi dává realisticky odhadnout, kolik toho můžu s dětmi v krátkém čase při nedělce stihnout. Příprava mi obvykle těžkosti nedělá, spíš musím vynakládat energii a postřeh na to, jak vymyšlenou hodinu pružně přizpůsobovat okolnostem (počet a nálada dětí, věkové složení atd.)

Markéta

Na nedělku se u nás ve sboru připravují učitelé NŠ společně s faráři. Pak si ještě ten „můj“ příběh promyslím – přečtu si Bibli, KP a poznámky ze společné přípravy, někdy mrknu i jinam (ale spíš výjimečně) a pak dumám, jak bych to tentokrát mohla udělat. Někdy si k přípravě udělám pár poznámek jako scénář, který se snažím dodržet, ale často musím v nedělce improvizovat podle aktuální situace.

Marcela

A přišel i podnět na další otázku do ankety:

DĚTI A NEDEĚLNÍ SBÍRKA (Míváte v nedělní škole „sbírku“ ? Jak probíhá ? Mluvíte o ní s dětmi ? Na co je určena ? Jak se bránit tomu, aby se z ní nestal pro děti stereotyp, povinnost... ? Jak řešíte dětskou sbírku v kostele jako rodiče ? Co o ní dětem říkáte ? Dáváte jim na ni peníze vy nebo přispívají ze svého ? ...)

Znovu tedy prosím, pošlete mi odpověď co nejdříve, abychom mohli v dalším čísle pokračovat. Můžete samozřejmě poslat i otázku, na niž byste naopak chtěli znát odpovědi od ostatních.

Anketa Nedělní školy – Nové Město na Moravě

Na schůzkách učitelů nedělní školy jsme mluvili o udržení pozornosti dětí a o kázni. Z rozhovorů vzešel podnět přizvat si na poradu někoho, kdo s dětmi pracuje. Pozvali jsme si tedy na schůzku střední generace učitele ze základní školy. Ptal se nás, jaké cíle si klademe v nedělní škole. Uvědomili jsme si přitom, že je vlastně nemáme zformulované, a tak vznikla následující anketa. Snad může inspirovat i vás.

1) Co vidíte jako cíle nebo účel nedělní školy?

Líbí se mi, že děti, které jsou vedeny ve víře v Pána Boha mohou tvořit určité společenství a navzájem se tam poznávat. Toužím po tom, aby se do nedělní školy těšily, nejen na sladkosti, ale i na sebe a na příběhy, které tam vyprávíme.

RM

Samozřejmě, že chci, aby se děti dozvěděly něco nového a aspoň něco si zapamatovaly z probraného tématu. Biblický příběh, který je dán, probereme, něco si přečteme, ale potom ho vždy převedu do dnešního života. S dětmi si o tom povídáme a myslím si, že tak si to lépe zapamatují a lépe to pochopí, protože někdy ty texty v sešitech jsou tak nesrozumitelné, že jim nerozumím. Zjistila jsem, že děti si moc rády povídají o životě, co se jim děje. Chci, aby pro děti byla NŠ pohodová, aby se na ni těšily, i když musí v neděli brzy vstávat. Proto jim vařím čaj, někdy jsou i buchty a jiné dobroty, aby byl nějaký rozdíl mezi normální školou a NŠ.

AP

Vytvořit podmínky pro to, aby se i děti cítily součástí společenství /sboru/, ne jako "odložení rušitelé", že i ony jsou tam důležité /zapojit je do rozhovorů, tvoření/

LH

Nejraději bych byla, kdyby "nedělka" působila na děti jako "bohoslužba", tedy aby při ní prožily po svém to, co dospělí v kostele. Patří do ní i "kázání", ale jen jako jedna (byť podstatná) součást, neměly by chybět písničky, jsem ráda, když se podaří zařadit nějakou formu modlitby, podstatné se mi zdá společenství. Cílem nedělní školy pro mě je, aby se děti seznámily adekvátní formou s biblickými příběhy a postavami, aby se díky "nedělce" cítily v kostele svobodně a "jako doma" a aby poznávaly, že Pán Bůh je pro náš život podstatný.

RŠ

Pomáhat dětem hledat vztah (cestu) k Pánu Bohu a k Ježíši Kristu, protože jenom tak má náš darovaný život smysl, a vztah k Bibli (živému Božímu slovu, které promlouvá i do našich dnů a životů). A také prožít s dětmi společně část neděle (dne, který je díky Bohu výjimečný) a pomoci jim navazovat vztahy i mezi sebou navzájem.

MF

Pro mě jsou to asi tři skupiny cílů. Jedna je víceméně poznávací, myšlenková - aby si děti odnesly poznatky, které se týkají Bible, aby texty i samy kriticky přezkoumávaly, aby uchopovaly některá témata a přemýšlely o nich. Druhá skupina cílů se točí kolem postojů, hodnot a návyků - aby děti vnímaly víru jako něco, o čem je možné normálně otevřeně mluvit, co je někomu (myslím teď učiteli) oporou a důležitou součástí života, aby se vnímání příběhů Bible a přemýšlení o nich a jejich vztahování k přítomnosti stávalo součástí jejich života (to jsem asi napsala trochu nadneseně, ale líp to formulovat neumím). Třetí skupina cílů je motivačně vztahová - aby bylo dětem na nedělce dobře, aby se tam těšily (a tím pádem i do kostela), aby byla možnost navazovat a rozvíjet vztahy mezi dětmi vzájemně i k učiteli. Myslím si, že se ty tři skupiny cílů vzájemně podporují a doplňují. Ale jsou to všechno jen drzé úvahy - zvlášť ode mě konvertitky, která nedělku jako dítě nikdy nezažila a v oblasti těch poznávacích cílů má dost mezery, které se snaží s jazykem „na vestě“ vyplnit...

MN

2/ S čím byste chtěli, aby děti z nedělní školy odcházely?

Snažím se získat jejich pozornost a přeji si, aby si z příběhu něco zapamatovaly a dokázaly se pěkně chovat, navzájem si pomáhat, poslouchat, neubližovat si a špatných věcí se zdržet.

RM

S pocitem nepromarněného času. S pocitem, že jim bylo hezky, byla legrace, ještě k tomu se něco nového dozvěděly a už teď se těšily na příští neděli – je to málo?

AP

S pocitem, že to byla docela příjemná hodina, že se nenudily, že jejich přítomnost je tam důležitá, že se dozvěděly něco přínosného pro život /vycházejícího z křesťanství/

LH

Jsem ráda, když děti odcházejí hlavně s pocitem, že je něco výrazného oslovilo, něco jim utkvělo. Když kromě toho mají i nějakou novou "znalost", tím lépe. U menších dětí se mi zdá nejdůležitější, aby odcházely s pocitem, že se jim v kostele líbilo a skvělé je, když se podaří příběh-vyprávění-výklad v jejich vnímání propojit s něčím, co nejen slyší, ale samy prožijí (proto se tolik hodí využívat hru, divadlo, tvoření, zpívání...).

RŠ

Myslím, že by měly odcházet hlavně s tím, že chtějí přijít příští neděli znovu.

MF

U těch trošku větších dětí (to znamená od čtyř let nahoru) bych byla ráda, aby odcházely s tím, že si nedělní užily (bavilo je to), že tam byla aspoň jedna věc (téma, motiv, fakt, myšlenka, nový pohled), která je zaujala, která jim má co říct, a že si pamatují aspoň jednu věc, kterou třeba před tím tak docela nevěděly (jméno postavy, o které se mluvilo, kousek příběhu nebo písničky). A u těch mrňátek malinkých by mi stačilo, kdyby to pro ně byl příjemně strávený čas a kdyby strávily aspoň část toho času zapojení do tématu, do činnosti. Snažím se vždy vycházet z tématu (modifikuji to, co je v příručce), protože pak mi hodina připadá smysluplná pro děti i pro mě, myslím si, že téma spojuje tu biblicky-poznatkovou, citově-hodnotovou i prakticky-aktuální stránku NŠ, takže bych chtěla, aby děti odcházely s tím, že se jich dané téma nějak dotklo.

MN

3/ Myslíte, že se vám to daří? (pokud ne, proč?)

A jestli se mi to daří? Pokud to mohu posuzovat podle našeho Davida: „Ano, maminko, budu hodný, ano, budu poslouchat, ano, ano.....“ a skutek? Ten utekl!!!! Ale jsou i dny, kdy mám pocit, že moje snaha není marná.

Co se týká druhých dětí, tak je to individuální. Některé jsou tiché a pozorně poslouchají a ty průbojnější holt vyvíjejí „aktivity“.

RM

Tak to bych také ráda věděla!!!

AP

Někdy asi trochu ano, někdy ne, spíš mám pocit, že čím dál méně proč? - Asi neumím správně uchopit danou myšlenku, mám problém s vyjadřováním, neschopnost souvisle něco vyprávět / tedy osobní problém/

LH

Daří se mi to jen někdy. Když přemýšlím, proč se někdy nedělka "nepovede", napadá mě: * příliš se držím své představy o tom, jak bude program probíhat * málo se ptám a poslouchám, moc sama mluvím * mám problém s tím, zda a jak se s dětmi modlit * nemám dost dobrý nápad na "akci", která by dětem výklad přiblížila

RŠ

Mé cíle jsou asi příliš vzletné, ale snad se jim alespoň někdy v nedělce líbí – pravděpodobně jak kdy a jak komu – to je různé. (Proč? - Snad podle toho jak se děti sejdou, jak se jim líbí příběh a jeho ztvárnění, ... prostě pokaždé je to trochu jiné.)

MF

Vůbec nevím. Myslím si, že si děti něco z těch hodin pamatují (ono to se taky dost snadno ověřuje). Snažím se, aby je to bavilo, a doufám, že je to třeba aspoň v padesáti procentech baví. Jestli je tam něco opravdu zaujme, to si netroufám odhadnout. Důvody, proč se mi to nedaří, jak bych chtěla: nejčastěji je to asi tím, že špatně odhadnu děti a situaci a hodina jim třeba tak docela nesedne, taky mám problémy udržet v nedělce "pracovní atmosféru", ale to, myslím, je dáno taky věkem dětí, ony se to prostě teprve učí, občas mám problémy s kázní dětí (to je hodně mnou, nejsem ta "přirozená autorita", a možná i tím, že v nedělce nejsou nějaká jednotná pravidla, na která by děti i učitelé byli zvyklí, nevím), mým velkým problémem je vyjít s krátkým časem, který na nedělní je - snažím se aby hodiny byly činnostní a tvořivé, a proto je kolikrát nedělka pryč a my se teprve dostáváme k jádru tématu. Zkrátka, když to tak po sobě čtu, nedaří se mi naplňovat stanovené cíle, především protože jsem nezkušená učitelka.

(K tomu naplňování cílů mám doušku pro Ruth: Josefek měl nějaké bonbony, o které se nechtěl rozdělit s Jonáškem. Nakonec (a nerad) mu jich dal půlku a tu druhou si nechal. Po nedělce, kterou Ruth měla (o

dělení se?), přišel Josefek za Kačkou a tu svoji půlku bonbónů jí jen tak dal. Tak mi připadá jako dost dobrý vliv nedělký na děti...)

MN

Odkaz na publikace pro práci s biblickými obrazy

Na pastorałce nám Tomáš Vítek, farář z Horních Dubenek, dal internetové odkazy na výtvarná díla s biblickými náměty, které je jistě možné dobře použít při práci s nejen s dětmi. Proto vám jeho odkazy připojuji:

„Holandská malířka se jmenuje Anneke Kaai - zadáte-li toto do Googlu, pak vám leccos vyleze. Já jsem jednu z jejích publikací ("I believe - Meditations on the Ten Commandments and the Apostle's Creed - mohu přinést na ukázkou) koupil v anglickém vydavatelství na www.piquanteditions.com. Tam je nabídka i dalších publikací či příruček. Tuším, že Pavel Jun má leccos z těchto obrazů v počítači. Dále: www.biblical-art.com jsou zrcadlové stránky s mnoha odkazy na obrazy s biblickými motivy, od nejstaršího do moderního umění, včetně protestanských autorů. Obrázky jsou v nejrůznějších rozlišeních.“

Ke katechetickým příručkám

Letošní katechetická příručka, kterou připravuje oddělení výchovy SR, se příliš nevyvedla. Nápad s písničkami byl možná dobrý, ale zpracování nedotažené – příliš složitá konstrukce, přeházená posloupnost biblických příběhů, výtvarná stránka neladila s úrovní úkolů atd. Okolo velikonoce pak došlo k tomu, že se povelikonoční úloha dostala před velikonoce. Zkrátka koordinace autorů vázla. Bylo by ale nešťastné, kdyby vás to od používání katechetických příruček napříště odradilo. Podle informací z oddělení výchovy SR by měl příštím rokem opět začít čtyřletý cyklus „Pozvání na cestu“, který dějeporně pojímá celou bibli. Kromě pracovních listů, které již vycházely, bude rozšířen o pracovní listy pro starší děti. Snažil jsem se o to, aby je bylo možné použít přímo při nedělní škole a aby děti víc inspirovaly k samostatné práci – tj. nejsou jenom doplňkem výkladu učitele, ale mají děti vést k tomu, aby samy příběh vnímaly, reflektovaly a domýšlely. Jsou někdy méně obrázkové. Vyjde k nim i stručná metodika. Abyste měli alespoň rámcovou představu, dva z nich připojuji i s metodickými poznámkami:

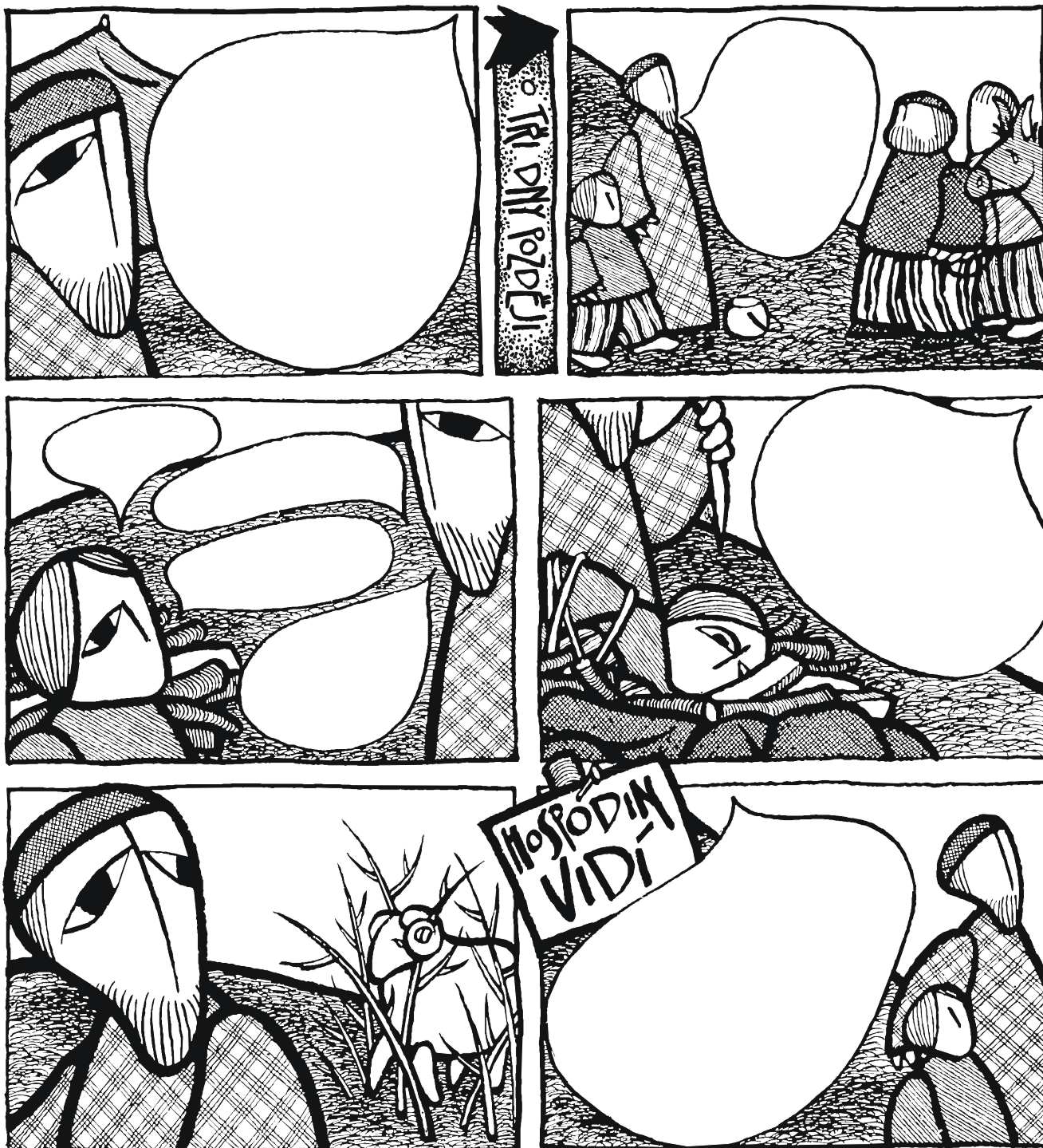
Zdeněk Šorm

10. Obětování Izáka

Pracovní list může posloužit k výkladu i jeho domýšlení. Rozdejte dětem list na začátku. Jejich úkolem je doplnit do prázdných bublin comicsu text. Buď můžete oddíl Gn 22,1-19 číst společně, a společně se domlouvat na doplnění, nebo můžete dětem rozdat bible a vyzvat je k samostatné práci. Společně si potom projděte, co doplnily. Při obojím můžete poznámkami text osvětlovat. Poté nechte děti samostatně doplnit odpovědi na otázky pod comicsem. Společně o nich potom mluvte.

20. Mojžíš povolán k záchraně

Pracovní list obsahuje převyprávění příběhu, které se liší nejen v jednotlivostech, ale především v duchu (Mojžíš jako uvědomělý revoluční vůdce boje za svobodu. Vysvobození je dílem lidské uvědomělosti a revolučního úsilí, jehož je Bůh pouhým posvěcením.) Můžete jej dětem rozdat na začátku, aby si jej přečetly, a zeptat se jich, zda si myslí, že autor příběh převyprávěl dobře. Pokud budou mít pochybnosti, ptejte se jich, co se jim na převyprávění nezdá. Mohou si to stručně napsat do připravených řádek jednou barvou. Potom můžete příběh buď vyprávět nebo společně číst nebo si jej může číst každé dítě zvlášť, popřípadě je můžete rozdělit do skupin, aby našly, v čem se skutečně převyprávění liší od biblického příběhu. Rozdílů si mohou děti do řádek poznamenávat druhou barvou. Na význam rozdílů se potom můžete dětí ptát a společně o něm hovořit.

Čeho jsem se uměl vzdát?

A co jsem díky tomu získal?

Mojžíš povolán k záchraně

Když Mojžíš dospěl, vyšel ke svým bratrům a viděl jejich otročinu. Spatřil přitom nějakého Egyptana, jak ubíjí jednoho z jeho bratrů. Zastal se ho, zabil Egyptana a zahrabal jej do písku. Druhý den byl svědkem rvačky dvou Izraelců. Napomenul je: "To se chcete sami pobíjet?!" "Máš pravdu", odpověděli a varovali Mojžíše: "Dej si pozor, o tom zabitém správci už se ví." Faraó se o tom skutečně dozvěděl a chtěl dát Mojžíše zavraždit. Jeho bratři mu ale pomohli utéct. Mojžíš se potom skrýval na poušti u midjánského kněze Jitra. Stále byl ale ve spojení se svými zotročenými bratry a připravoval vzpouru. Bratr Áron jej ujistil, že za ním celý Izrael stojí, a tak se spolu vydali zpět do Egypta žádat faraona, aby propustil lid z otroctví. Po cestě se dostali až k Boží hoře, k Chorébu. Tam se jim Hospodin ukázal v hořícím keři - keř hořel, ale neshořel.

Bůh řekl Mojžíšovi: "Viděl jsem tvé odhodlání a stojím za tebou. Jste v právu. Ty osvobodíš Izrael z otroctví. Já budu s tebou. Mé jméno je "JSEM VAŠE SÍLA". Stojím za vaším bojem za svobodu. Nic se neboj, egyptský král jistě vyslyší váš hlas." Takto povzbuzen se Mojžíš směle vydal k faraonovi. Věděl už, že není ve svém boji sám.

